

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820205481
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3820205481.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobcov: 1. B. I., nar. XX.X.XXXX, bytom G., A. E. XXX/X a 2. C. I., nar. XX.X.XXXX, bytom G., A. E. XXX/X, obaja zastúpení JUDr. Stanislavou Čagalovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, proti žalovanému: S. Q. s.r.o., W.: XXXXXXXX, so sídlom V. republika, G. 1, O. XXXX/XX, L. C., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Eckmann, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Mierové námestie 14, o určenie neexistencie záložného práva a o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že záložné právo, zriadené Zmluvou o záložnom práve č. 78/15, uzavretej dňa 30.6.2015, medzi žalobcami v 1. a 2. rade, ako záložcami a spoločnosťou P. credit a.s. (právnym predchodcom žalovaného) ako veriteľom, na zálohu vo výlučnom vlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade, t.j. na byte č. XX, nachádzajúcom sa na desiatom poschodí, vo vchode 2, bytového domu súpisné číslo XXXXX, postavenom na pozemku C KN parcela č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², vrátane spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku o veľkosti XX/XXXX-ín, zapísaného v katastri nehnuteľností Okresného úradu Prievidza - katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX, pre k.ú. Prievidza, neexistuje.

II. Žalobcovia v 1. a 2. rade majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou, podanou na tunajšom súde, dňa 21.12.2020, sa žalobcovia domáhali, aby súd určil, že záložné právo na zálohu špecifikovaného vo výroku I. tohto rozhodnutia, neexistuje. Súčasne navrhli, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, zriadeného Zmluvou o záložnom práve č. 78/15, uzavretej dňa 30.6.2015 medzi žalobcami v 1. a 2. rade ako záložcami a spoločnosťou P. credit a.s. (právnym predchodcom žalovaného) ako veriteľom, na zálohu vo výlučnom vlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade, t.j. na byte č. XX na XX. poschodí, vo vchode 2, bytového domu súp. č. XXXXX, stojacom na pozemku C KN parc. č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², vrátane spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku o veľkosti XX/XXXX-ín, zapísaného v katastri nehnuteľností Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX, pre k. ú. Prievidza (ďalej aj len „BYT“), a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neexistencie záložného práva.

2. Žalobný návrh žalobcovia zdôvodnili tým, že sú manželia a dňa 30.6.2015 uzavreli ako dlžníci so spoločnosťou P. credit a.s. ako veriteľom, Úverovú zmluvu č. 78/15 (ďalej len „ÚZ“), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 21.000 eur s dobou splatnosti 1 mesiac, teda do 30.7.2015. Na účely zabezpečenia splatenia úveru, jeho príslušenstva a všetkých ostatných poplatkov a

platieb, ktoré mali podľa ÚZ žalobcovia znášať, sa medzi zmluvnými stranami dňa 30.6.2015 uzatvorila aj Zmluva o zriadení záložného práva č. 78/15 (ďalej len „ZM“), na byt vo vlastníctve žalobcov, špecifikovaný vo výroku I. tohto rozhodnutia s príslušenstvom. Žalobcovia v ten istý deň, ako im bol úver vo výške 21.000 eur dňa 30.6.2015 vyplatený, previedli na účet spoločnosti sumu 18.739,80 eur a dňa 8.7.2015 sumu 310 eur, 7.9.2015 sumu 315 eur a dňa 8.10.2015 sumu 315 eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobcovia svoj záväzok, vyplývajúci im z ÚZ, nespĺnili riadne a včas, z obavy pred výkonom záložného práva, podpísali s veriteľom dňa 30.11.2015 Dohodu o kumulatívnej novácii (ďalej len „Dohoda“), na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli na úhrade veriteľovej pohľadávky vo výške 21.000 eur do 30.12.2015. Z tohto dôvodu boli na účet spoločnosti zo strany žalobcov do 30.12.2015 poukázané ďalšie platby v celkovej výške 630 eur. Keďže žalobcovia od veriteľa nedostali tzv. kvitanciu o splatení úveru, od začiatku roku 2016 pokračovali v splácaní úveru a pravidelne platili v mesačných splátkach po 315 eur a neskôr, kvôli ich ťaživej finančnej situácii, po 150 eur mesačne. Splátky sa uhradili už v prospech žalovaného, pretože im oznámením, zo dňa 11.12.2015, bola poskytnutá informácia, že na neho postúpením prešla pohľadávka z ÚZ a Dohody. Dňa 19.9.2018 žalovaný žalobcov upozornil, že z dôvodu, že ich pohľadávka vo výške 21.000 eur nebola uhradená do 30.12.2015, vstupuje do vymáhania. Aj keď sa žalobkyňa v 2. rade snažila so žalovaným dohodnúť, bola jej od žalovaného doručená výzva, zo dňa 3.10.2018, na plnenie celkovej pohľadávky vo výške 27.645 eur (ako nesplatená istina 21.000 eur a neuhradené príslušenstvo úveru 6.645 eur). Žalobcovia nevedeli, na základe akých skutočností žalovaný ustálil tento ich dlh a ako boli započítané ich realizované platby a preto sa výzvou, zo dňa 22.10.2018, žalobkyňa v druhom rade obrátila na žalovaného so žiadosťou o podrobný rozpis evidovaných platieb a stavom existujúcej pohľadávky veriteľa od počiatku jej vzniku, s konkrétnym rozpisom príslušenstva a jeho výšky, vrátane dátumu a dôvodu jeho vzniku. Žalovaný na výzvu zareagoval až dňa 17.6.2020, v ktorej navrhol mimosúdne rokovanie a ktorej prílohou bol aj rozpis vykonaných platieb žalobcov. Na základe tejto skutočnosti sa medzi žalobcami a žalovaným začala viesť emailová komunikácia za účelom dosiahnutia zmierneného vyriešenia veci, avšak aj napriek tomu, že žalobcovia od poskytnutia úveru dňa 30.6.2015 až doposiaľ zaplatili celkom sumu 30.769,80 eur, naďalej žalovaný trval na vyriešení veci uzavretím Dohody o urovaní, v rámci ktorej mali žalobcovia uhradiť istinu vo výške 21 000 eur do 2 mesiacov od jeho podpisu. Žalovaný oprávnenosť svojho návrhu, avšak bez preukázania relevantných dokladov, zdôvodnil tým, že žalobcami zaplatenú finančnú čiastku 18.739,80 eur, dňa 30.6.2015, nemožno akceptovať na úhradu úveru z ÚZ, pretože žalobcovia tým mali údajne hradiť ich predchádzajúci úver u veriteľa P. credit a.s.. Keďže žalobcovia návrh žalovaného považovali za neprimeraný, k uzavretiu dohody o urovaní nedošlo. Z tohto dôvodu bolo žalobkyňu v 2. rade dňa 5.12.2020 doručené oznámenie žalovaného o začatí výkonu záložného práva k predmetu zálohu, v ktorom bývajú žalobcovia so svojou dcérou. Úverový zmluvný vzťah medzi žalobcami a pôvodným veriteľom, založený na základe ÚZ a jej kvázi dodatku dohody, sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), keďže spoločnosť P. credit a.s. ako právny predchodca žalovaného, na rozdiel od žalobcov, pri uzatváraní a plnení z týchto zmlúv konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. ZM, ktorú uzavreli žalobcovia a pôvodný veriteľ v rovnaký deň ako ÚZ v zmysle § 52a ods. 2 OZ má akcesorickú povahu a zabezpečuje hlavný záväzok. Z tohto dôvodu má tiež charakter spotrebiteľskej zmluvy. Z ÚZ, resp. Dohody, vyplýva, že konečná splatnosť úveru nastala 30.12.2015. Nasledujúcim dňom, teda 31.12.2015 sa mohol žalovaný prvýkrát domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z poskytnutého úveru, či už podaním žaloby na súd, alebo zo zálohu. Z uvedeného je teda zrejmé, že premlčacia lehota zabezpečenej pohľadávky začala plynúť počnúc dňom 31.12.2015 a najneskôr uplynula s následkom premlčania dňa 31.12.2018. Keďže je premlčaná pohľadávka z ÚZ, resp. Dohody, je rovnako premlčané záložné právo zo záložnej zmluvy a právo žalovaného domáhať sa uspokojenia zo zálohu tým zaniklo. Záložné právo je právom, ktoré premlčaniu podlieha, pretože nejde o majetkové právo, ktoré by bolo z možnosti premlčania vylúčené. Záložné právo, ktoré sa premlčalo najneskôr k rovnakému dňu 31.12.2018 síce existuje, avšak už iba v naturálnej forme a z tohto dôvodu sa nemožno domáhať ani jeho realizácie. Svoj nárok žalobcovia v konaní opreli o ustanovenia § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, § 52a ods. 2 OZ, § 54a OZ, § 100 ods. 1 a 2 OZ, a § 101 OZ. Z procesnoprávnej stránky svoj nárok opreli o článok 16 ods. 1 Nariadenia Rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach a o ustanovenie § 137 písm. c / Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Vo svojom prvom, elektronickom podaní vo veci samej, zo dňa 22.1.2021, právny predchodca žalobcu navrhol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žalovaný sa nestotožňuje s tvrdením žalobcov o premlčaní jeho nároku, vyplývajúcom z Dohody, uzatvorenej medzi spoločnosťou P. credit a.s. ako veriteľom a právnym predchodcom žalovaného na jednej strane a žalobcami spoločne

ako dlžníkmi na strane druhej. Žalobcovia totiž svojím vyhlásením, zo dňa 4.12.2015, resp. 9.12.2015, v zmysle § 558 OZ, uznali čo do dôvodu a čo do výšky svoj dlh voči právnomu predchodcovi žalovaného. Tým došlo v zmysle ustanovenia § 110 ods. 1 OZ k predĺženiu premlčacej doby na obdobie 10 rokov od dojednanej doby na plnenie.

4. Na návrh žalobcov súd uznesením, č.k. 12C/37/2020-55, zo dňa 7.1.2021, nariadil vo veci neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému nariadil zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, zriadeného Zmluvou o záložnom práve č. 78/15, uzavretej dňa 30.6.2015 medzi žalobcami v 1. a 2. rade ako záložcami a spoločnosťou P. credit a.s. (právnym predchodcom žalovaného) ako veriteľom, na zálohu vo výlučnom vlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade, t. j. na byte č. XX, na XX. G., vo vchode X bytového domu súp. č. XXXXX, stojacom na pozemku C KN parc. č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², vrátane spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku o veľkosti XX/XXXX-ín, zapísaného v katastri nehnuteľností Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX, pre k. ú. Prievidza, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neexistencie záložného práva. Uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 12.1.2021 a právoplatnosť dňa 17.5.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 27Co/28/2021-83, zo dňa 30.4.2021.

5. Žalobca v 1. rade sa na pojednávanie neustanovil, z neprítomnosti na pojednávaní ho ospravedlnila jeho právna zástupkyňa. S poukazom na ustanovenie § 180 CSP pojednával súd vo veci v jeho neprítomnosti.

6. Dokazovaním, vykonaním na pojednávaní, vypočutím žalobkyne v 2. rade, právnych zástupcov strán sporu a oboznámením obsahu spisu, osobitne žaloba č.l. 1, výpis z Obchodného registra na žalovaného č.l. 10 a 50, výpis z Obchodného registra na spoločnosť P. Q. a.s. č.l. 11, úverová zmluva č.l. 78/2015 č.l. 12, zmluva o záložnom práve č. 78/2015 č.l. 16, čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. Prievidza č.l. XX, výpis z účtu P. banky č.l. 22-25, potvrdenie o transakcii č.l. 25, výzva na plnenie z 12.8.2015, Dohoda o kumulatívnej novácii č. 78/2015 č.l. 28, oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 30, vstup pohľadávky do vymáhania - pokus o zmier č.l. 31, výzva na plnenie - upomienka po splatnosti č.l. 32, výzva zo dňa 22.10.2018, vyjadrenie žalovaného adresované právnej zástupkyňi žalobcov č.l. 34, mailová komunikácia č.l. 35-36, oznámenie o začatí výkonu záložného práva č.l. 37 a uznanie dlhu zo dňa 30.11.2015, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

7. Žalobcovia v 1. a 2. rade ako manželia a súčasne dlžníci, uzavreli dňa 30.6.2015, so spoločnosťou P. credit a.s., v postavení veriteľa, ÚZ, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalobcom v celkovej výške 21.000 eur. Podľa článku I. ÚZ, úver mal byť čerpaný od 30.6.2015 s dobou splatnosti 1 mesiac, RPMN bola 0 %, ročná úroková sadzba 0 %, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 30.7.2015, s tým, že v predmetnom článku ÚZ je takisto dohodnuté zabezpečenie úveru so zriadením záložného práva na hodnotu 30.000 eur. V článku V. ÚZ je uvedený predmet záložného práva - byt vo vlastníctve žalobcov.

8. Je nesporné, že ÚZ je zmluvou spotrebiteľskou, pretože žalobcovia pri uzavretí tejto zmluvy vystupovali v postavení nepodnikajúcich subjektov, spotrebiteľov a súčasne dlžníkov, kým právny predchodca žalovaného vystupoval v postavení veriteľa a súčasne dodávateľa.

9. Medzi stranami nebolo takisto sporné, že právny predchodca žalovaného postúpil svoju pohľadávku voči žalobcom na žalovaného.

10. Spolu s ÚZ, dňa 30.6.2015, na účely zabezpečenia splatenia úveru a jeho príslušenstva, sa medzi zmluvnými stranami uzatvorila aj ZM, pričom predmetom záložného práva bol J..

11. Z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. Prievidza (č.l. 21) je zrejmé, že ako vlastníci predmetného bytu sú na katastri nehnuteľností evidovaní žalobcovia, pričom v časti C predmetného listu vlastníctva je uvedené: záložné právo na predmetný byt v prospech spoločnosti S. Q., s.r.o., G., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky k.č. V 3450/15-VZ 2966/2015, Z 7117/2015-VZ 263/2016, a v časti B predmetného listu vlastníctva je takisto poznámka: oznámenie o začatí výkonu záložného práva záložným veriteľom S. Q., s.r.o., G., formou dobrovoľnej dražby - P-450/2020-VZ 5571/2020.

12. Z písomností, založených žalobcami do spisu (pohyby na účte, potvrdenie o transakciách - č.l. 22-23), vyplýva, že žalobcovia ešte v ten istý deň, čo im boli finančné prostriedky z úveru vo výške 21.000 eur, dňa 30.6.2015 poskytnuté, previedli na účet právneho predchodcu žalovaného sumu 18.739,80 eur a následne dňa 8.7.2015 sumu 310 eur, 7.9.2015 sumu 315 eur, 8.10.2015 sumu 315 eur.

13. Vzhľadom na to, že žalobcovia si svoj záväzok z ÚZ nespĺnili riadne a včas a z obavy pred výkonom záložného práva, uzavreli s veriteľom (P. credit a.s.), dňa 30.11.2015, Dohodu, na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli na úhrade veriteľovej pohľadávky vo výške 21.000 eur, do 30.12.2015. Z tohto dôvodu boli na účet spoločnosti zo strany žalobcov do 30.12.2015 poukázané ďalšie platby v celkovej výške 630 eur. Podľa tvrdenia právnej zástupkyne žalobcov, z dôvodu, že žalobcovia od veriteľa nedostali kvitanciu o splatení úveru, od začiatku roku 2016 pokračovali v splácaní úveru a pravidelne platili v mesačných splátkach sumu 315 eur a neskôr 150 eur. Pretože žalobcom bola dňa 11.12.2015 poskytnutá informácia o postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa na žalovaného (oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2015 - č.l. 30), nasledujúce splátky už uhradili v prospech žalovaného.

14. V Dohode sa právny predchodca žalovaného, v postavení veriteľa, so žalobcami, dňa 30.11.2015, dohodol, že finančný záväzok dlžníka, vyplývajúci z ÚZ v znení jej dodatkov, na základe ktorej je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi sumu vo výške 21.400 eur, ku dňu 30.11.2015, sa nahrádza finančným záväzkom, spočívajúcim v povinnosti dlžníka uhradiť veriteľovi sumu vo výške 21.000 eur, do 30.12.2015, na účet veriteľa. Zmluvné strany sa takisto dohodli, že v zmysle § 516 ods. 3 OZ, na zabezpečenie splatenia pohľadávky, jej príslušenstva a všetkých ostatných poplatkov a platieb, ktoré je podľa tejto dohody dlžník povinný znášať, bude ďalej slúžiť ZM, uzatvorená dňa 30.6.2015, predmetom ktorej je zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam opísaných v článku I. ods. 2 tejto Dohody (J.). Zmluvné strany sa takisto v Dohode dohodli, že uhradením pohľadávky vo výške 21.000 eur do 30.12.2015 zo strany dlžníka zaniknú akékoľvek nároky veriteľa z plnenia, ktoré poskytol veriteľ dlžníkovi dňa 30.6.2015, na základe ÚZ. Zároveň zanikne záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré bolo zriadené na základe ZM. V článku II. bod 4, žalobcovia prehlásili, že svojím podpisom na tejto dohode uznávajú pohľadávku vo výške 21.000 eur, čo do jej výšky, ako aj čo do pravosti a dôvodu.

15. Listom, zo dňa 12.8.2015, právny predchodca žalovaného upozornil žalobkyňu v 2. rade, na skutočnosť, že si nespĺnila svoje povinnosti z ÚZ, s upozornením, že z tohto dôvodu nesplatením záväzku plynie zmluvná pokuta z ÚZ, a to vo výške 315 eur mesačne.

16. Dňa 19.9.2018 žalovaný žalobkyňu v druhom rade oboznámil s tým, že z dôvodu neuhradenia ich pohľadávky vo výške 21 000 eur do 30.12.2015, pristúpili dňa 19.9.2018 k vymáhaniu pohľadávky.

17. Následne bola žalobkyňi v druhom rade doručená výzva, zo dňa 3.10.2018, na zaplatenie celkovej pohľadávky 27.645 eur, pozostávajúcej z nesplatenej istiny vo výške 21.000 eur a z neuhradeného príslušenstva úveru v celkovej výške 6.645 eur.

18. Z dôvodu, že žalobcom nebolo známe, na základe akých skutočností žalovaný ustálil dlh žalobcov a ako boli započítané ich realizované platby, výzvou zo dňa 22.10.2018, požiadala žalobkyňa v druhom rade žalovaného o podrobný rozpis evidovaných platieb a stavom existujúcej pohľadávky veriteľa od počiatku jej vzniku s konkrétnym rozpisom príslušenstva a jeho výšky, vrátane dátumu a dôvodu jeho vzniku.

19. Žalovaný na vyššie uvedenú výzvu (bod 18 odôvodnenia rozsudku) reagoval listom zo dňa 17.6.2020, adresovaným právnej zástupkyňi žalobcov, v ktorom navrhol mimosúdne rokovanie a v ktorom uviedol aj informácie o dovtedajších platbách žalobcov (č.l. 34). Na základe vyššie uvedenej skutočnosti sa medzi žalobcami a žalovaným začala viesť emailová komunikácia za účelom dosiahnutia zmierneného vyriešenia veci, avšak bez výsledku (č.l. 35 a 36).

20. Podľa tvrdení právnej zástupkyňi žalobcov, žalobcovia od poskytnutia úveru až doposiaľ zaplatili veriteľovi sumu 30.769,80 eur, no žalovaný aj naďalej trval na vyriešení veci uzavretím Dohody o urovaní, v rámci ktorej mali žalobcovia uhradiť istinu vo výške 21.000 eur do 2 mesiacov od jeho podpisu. Žalovaný oprávnenosť svojho návrhu, avšak bez preukázania relevantných dokladov, zdôvodnil tým, že žalobcami zaplatenú finančnú čiastku 18.739,80 eur, dňa 30.6.2015, nemožno akceptovať na úhradu úveru z ÚZ, pretože žalobcovia tým mali údajne hradiť ich predchádzajúci úver u veriteľa (P.

credit a.s.). T. žalobcovia návrh žalovaného považovali za neprimeraný, k uzavretiu dohody o urovnaní nedošlo.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že k dohode o urovnaní medzi stranami nedošlo, dňa 25.11.2020 žalovaný žalobkyni v druhom rade oznámil začatie výkonu záložného práva k predmetnému bytu. Toto oznámenie bolo žalobkyni v druhom rade doručené dňa 5.12.2020.

22. Dňa 30.11.2015 uzavreli žalobcovia, v postavení dlžníkov a právny predchodca žalovaného, v postavení veriteľa, právny úkon, Uznanie dlhu podľa § 558 OZ. Týmto právnym úkonom žalobcovia uznali čo do dôvodu a výšky svoj dlh voči veriteľovi v sume 21.000 eur. Z obsahu Uznania dlhu vyplýva, že žalobcovia uznali svoj dlh, ktorý vznikol z Dohody o kumulatívnej novácii k úverovej zmluve č. 78/15 uzavretej medzi dlžníkmi (žalobcovia) a spoločnosťou P. credit a.s. ako veriteľom, čo do dôvodu a výšky, v sume 21.000 eur. Súčasne žalobcovia prehlásili, že svoj dlh vo výške 21.000 eur zaplatia spôsobom uvedeným v Dohode o kumulatívnej novácii v ÚZ, uzatvorenej medzi dlžníkmi a veriteľom dňa 30.11.2015. Žalobcovia súčasne vyhlásili, že uznanie dlhu je pre nich zrozumiteľné, podpísali ho slobodne, vážne a bez nátlaku, čo potvrdili svojimi podpismi.

23. V elektronickom podaní právnej zástupkyne žalobcov, zo dňa 2.3.2021, sa okrem iného uvádza, že uznanie dlhu je akcesorickým právnym úkonom, vychádzajúcim z pôvodného záväzkového vzťahu. Právny dôvod vzniku dlhu musí teda spočívať na platnom pôvodne uzavretom zmluvnom záväzku medzi veriteľom a dlžníkom, inak by bolo následné vyhlásenie o uznaní takéhoto dlhu neplatné. Ako vyplýva z uznania dlhu, existencia dlhu mala vyplývať z Dohody medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcami a zase Dohoda upravovala práva a povinnosti zmluvných strán z doterajšieho záväzku, vzniknutého medzi pôvodným veriteľom a žalobcami z ÚZ. Je zrejmé, že ÚZ i Dohoda majú charakter spotrebiteľských zmlúv. S poukazom na platnú legislatívu Slovenskej republiky, najmä ustanovení OZ, sú vyššie uvedené spotrebiteľské zmluvy neplatné, pretože nezabezpečujú rovnosť a vyváženosť zmluvného vzťahu, obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, a sú v rozpore s dobrými mravmi. V prípade článku I. ods. 1 ÚZ, resp. článku II. ods. 1 Dohody, musel pôvodný veriteľ pri uzatváraní ÚZ a Dohody vedieť, že žalobcovia nebudú schopní úver splácať v jednomesačnej lehote, a jednoznačne tým bude daný dôvod, aby mohol pristúpiť k realizácii záložného práva, na základe ktorého získa do vlastníctva nehnuteľnosti, ktorých hodnota prevyšuje poskytnutú sumu úveru. Uvedené sa napokon stalo, čo potvrdzuje aj výpis z LV č. XXXX, pre k.ú. Prievidza, kde je poznamenaný zápis o začatí výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Článok X. ods. 1, 5 až 9 ÚZ, resp. v článku V. ods. 1, 3 až 5 Dohody, oprávňujú veriteľa požadovať od žalobcov zmluvnú pokutu, či už z dôvodu omeškania so splatením pohľadávky (popri úrokoch z omeškania), alebo pristúpenia veriteľa k vymáhaniu pohľadávky, alebo ak nebude zriadené záložné právo, alebo z dôvodu ak nebude záložné právo registrované v dohodnutom poradí, alebo keď dlžník nesprávne označí variabilný symbol platby, alebo keď nebude môcť byť dlžníkovi doručená korešpondencia na určenú adresu. Predmetné ustanovenia vlastne umožňujú veriteľovi úver, resp. dlžnú sumu, ktorú je povinný dlžník uhradiť, navýšiť o akúkoľvek ďalšiu pohľadávku bez vedomia dlžníka, čím vo svojej podstate spôsobujú nesplateľnosť daného úveru. Uvedené sa napokon aj stalo, keď žalovaný vo svojom emaily z 16.7.2020, stále požaduje úhradu istiny 21.000 eur, ako „bonus“, teda odpustením nezaplateného príslušenstva, ktoré napriek jednotlivým mesačným splátkam žalobcov nemá klesajúcu tendenciu, keďže od výzvy žalovaného na plnenie, zo dňa 3.10.2018, zostávala na ich úhradu suma 6.645 eur, oproti sume 7.780 eur tvrdenej zase v emaily žalovaného, zo dňa 14.8.2020. Pokiaľ by sa aj ÚZ mal predsa len vyplácať predchádzajúci úver žalobcov, dojednaním jej zmluvných podmienok v rozsahu, ako vyplývajú z takejto úverovej zmluvy a dohody, veriteľ obchádzal zákon. Je logické, že žalobcovia po získaní úveru mohli za svojej finančnej situácie vrátiť požičané peniaze len takým spôsobom, že dlh budú splácať postupne, len z časti svojho príjmu, ktorý by im zostal po zaplatení nevyhnutných životných nákladov. U spotrebiteľa, resp. žalobcov, ktorí už predtým mali byť zaťažení úverom a tento nevedeli splácať, z dôvodu ktorého si mali zobrať nový úver (na základe ÚZ), nie je predpoklad, že by boli schopní naraz vrátiť sumu 21.000 eur. Na druhej strane je rovnako otáznosť, či prípadný predchádzajúci úver žalobcov skutočne vyžadoval, aby na jeho úhradu bolo potrebné zaplatiť sumu 18.739,80 eur tak, ako tvrdí žalovaný, najmä, ak sa aj v prípade tohto úverového vzťahu použili nekalé praktiky veriteľa na neprospech žalobcov ako spotrebiteľov, ako je tomu v spotrebiteľských zmluvách namietaných v tomto vyjadrení. Spôsob vrátenia úveru je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, preto pokiaľ je táto časť v rozpore s dobrými mravmi, resp. obchádza zákon, potom celý právny úkon je absolútne neplatným, keďže túto časť zmluvy nemožno oddeliť od zostávajúcej časti. Spotrebiteľské zmluvy právneho predchodcu žalovaného už viackrát v

obdobných prípadoch prešli súdnym prieskumom s vyslovením ich neplatnosti (napr. rozsudok KS Košice, sp.zn. 11Co/20/2018, zo dňa 6.6.2018 alebo rozsudok KS v Trnave, sp.zn. 23Co/539/2014, zo dňa 11.1.2016). S poukazom na skutočnosť, že spotrebiteľské zmluvy uzavreté medzi žalobcami a ich veriteľom zakladajú neplatné právne úkony, nie je tým ani splnený predpoklad vzniku platného právneho úkonu, akým je uznanie dlhu zo dňa 30.11.2015. Rovnako vzniká pochybnosť, či dlh v čase uznania dlhu vôbec existoval, resp. trval. Žalobcovia sa totiž po námietke žalovaného, že suma 18.739,80 eur sa mala uhrádzať na predošlý dlh, obrátili priamo na právneho predchodcu žalovaného so žiadosťou o poskytnutie komplexného zúčtovania, no napriek tomu doposiaľ im nebolo odpovedané. Žalobcovia majú za to, že pre neplatnosť spotrebiteľských zmlúv a v konečnom dôsledku pre neexistenciu dlhu, nemohli nastať ani účinky uznania dlhu, zo dňa 30.11.2015 v podobe prerušenia plynutia premilčacej doby takým spôsobom, že začína od dátumu určeného na plnenie v uznaní dlhu plynúť nová 10 ročná premilčacia doba. Z tohto dôvodu sa pohľadávka žalovaného stala premilčanou dňom 31.12.2018 a teda aj záložné právo, ktorým bola táto pohľadávka zabezpečená, sa premilčalo. Je síce pravdou, že premilčaním práv nezaniká, ale úspešným uplatnením námietky premilčania sa mení na tzv. naturálnu obligáciu, čím ho nemožno priznať. Uvedené sa vzťahuje aj na premilčanie záložného práva, keďže sudy už ustálili záver, že pri premilčaní záložného práva sa možno úspešne domáhať na súde určenie jeho neexistencie. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok NS ČR sp.zn. 21Cbo/2185/2009, zo dňa 21.12.2010 a takisto na rozsudok KS v Banskej Bystrici, sp.zn. 41Co/80/2019, zo dňa 20.2.2020 a takisto na ďalšie rozhodnutia okresných súdov. Vzhľadom na neplatnosť ÚZ a takisto Dohody, neplatnou by mala byť aj ZM, ktorá je závislá od ich existencie. ZM je však neplatná aj z dôvodu jej neurčitosti, keď podľa časti I. bod 3 sa pohľadávkou záložného veriteľa (touto zmluvou zabezpečenou) rozumie nielen pohľadávka na základe ÚZ, ale aj pohľadávky, ktoré vzniknú veriteľovi v budúcnosti voči dlžníkovi z titulu poskytnutia akéhokoľvek úveru podľa úverovej zmluvy, ktorá môže byť uzavretá medzi veriteľom a dlžníkom v budúcnosti, ako aj pohľadávka a jej príslušenstvo, ktoré vznikne v dôsledku odstúpenia od úverovej zmluvy alebo v dôsledku jej výpovede alebo pohľadávka na uhradenie nákladov podľa úverovej zmluvy, zmluvy obsiahnutej v tejto listine a všetkých ostatných zmlúv uzavretých medzi záložcom a záložným veriteľom. Uvedené ustanovenie umožňuje veriteľovi aby jednostranne bez súhlasu dlžníka navýšil istinu s príslušenstvom o dlžnú sumu z akéhokoľvek ďalšieho dlhu žalobkyne, ktorý by sa objavil (a to aj premilčaný). Toto ustanovenie je rozumne neodôvodniteľné a značne nerovnovážne v neprospech žalobcov.

24. V elektronickom podaní, zo dňa 25.3.2021, právny zástupca žalovaného uviedol okrem iného aj to, že považuje žalobcami napadnutú ÚZ ako aj Dohodu za perfektné právne úkony, uzavreté v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky a s prejavenu vôľou ich účastníkov. Pokiaľ žalobcovia uvádzajú, že zmluvne dojednaná jednomesačná lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov má predstavovať neplatné zmluvné dojednanie, žalovaný sa s takýmto výkladom nestotožňuje. V rámci právneho poriadku Slovenskej republiky neexistuje právna norma, ktorá by taxatívne a rigidne vymedzovala minimálnu lehotu na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov zo strany dlžníka veriteľovi. Dohoda o lehote splatnosti je plne ponechaná na zmluvnej voľnosti účastníkov príslušného zmluvného vzťahu. Neexistuje pravidlo, ktoré by stanovovalo, aká minimálna lehota musí byť dlžníkovi ponechaná na vrátenie jemu poskytnutých peňažných prostriedkov veriteľovi, a to ani v rámci tzv. spotrebiteľských vzťahov. V tomto smere podporne poukazuje i na § 563 OZ, ktorým dokonca dlžníkovi ukladá povinnosť ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, povinnosť splniť dlh hneď prvého dňa potom, čo ho o splnenie veriteľ požiadal. Ak žalobcovia poukazujú na údajný primárny „záujem“ žalovaného ako (záložného) veriteľa iniciovať výkon záložného práva vo vzťahu k zálohu vo vlastníctve žalobcov, žalovaný poukazuje na zjavný časový odstup od splatnosti záväzku žalobcov a realizovaných úkonov, súvisiacich s výkonom záložného práva žalovaným. Vo vzťahu k žalobcami namietanej neplatnosti článku X. ods. 1, 5 až 9 ÚZ, resp. článku V. ods. 1, 3 až 9 Dohody a z toho vyvodzovanej neplatnosti označených úkonov ako celkov, žalovaný namietá nesprávnosť takéhoto prístupu. Je zjavné, že žalobcami označené ustanovenia možno bez akýchkoľvek pochybností oddeliť od iných (zostávajúcich) ustanovení označených právnych úkonov. Neexistuje preto dôvod, aby aj prípadná neplatnosť vyššie uvedených ustanovení zakladala neplatnosť uzatvorených právnych úkonov ako celkov a to aj s poukazom na ustanovenie § 41 OZ, podľa ktorého ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25. Žalobkyňa v 2. rade na pojednávaní okrem iného uviedla, že nespochybňuje uzavretie ÚZ, pričom spolu s manželom si mysleli, že suma 21.000 eur, ktorá im z ÚZ bola poskytnutá, má súvis s predchádzajúcou úverovou zmluvou, ktorú mali uzavretú s právnym predchodcom žalovaného na sumu 8.000 eur. Hneď, ako im suma 21.000 eur bola poskytnutá, previedli na účet žalovaného ešte v ten deň sumu vyše 18.000 eur a následne zaplatili aj viaceré mesačné splátky. Navyše pán, ktorý vec vybavoval, zobral v hotovosti od jej manžela v deň uzavretia ÚZ v hotovosti sumu 2.000 eur. Z akého dôvodu to bolo, nevie, asi z dôvodu, že uzavreli ÚZ na sumu 21.000 eur. V novinách Pardon našla zmienku o P. credite, že ponúkajú peniaze, hneď a vo vyššej sume, za podmienky založenia nehnuteľnosti. Následne tejto spoločnosti napísala a po nejakom čase sa jej z P. creditu ozvala pani Q. alebo I., že úver majú schválený. Následne sa s jedným pánom stretli v Prievdzi, ktorý už mal nachystané zmluvy, pred notárkou sa overovali podpisy, a keď bolo všetko overené na katastri, zmluva podpísaná, túto si zobrali a suma 8.000 eur z tejto zmluvy (predchádzajúca úverová zmluva) im bola vyplatená v aute pána, s ktorým sa v Prievdzi stretli. Bolo to niekedy v roku 2012. Je pravda, že splátky z tejto zmluvy riadne neplatili. Nemá vedomosť, či si s manželom z tejto zmluvy splnili voči právnemu predchodcovi žalovaného už všetky svoje povinnosti. Pokiaľ ide o ÚZ, sumu 21.000 eur v nej uvedenú, navrhol sám právny predchodca žalovaného, pričom im bolo povedané, že táto suma sa poskytuje k pôvodnej sume 8.000 eur, aby neprišli o svoj byt. Všetko sa zbehlo veľmi rýchlo, predchádzala tomu aj telefonická hrozba od žalovaného, že keď s nimi nebudú spolupracovať, mohli by prísť o byt. Pred P. bankou prevzali od pána, ktorý bol s nimi v P. banke, zmluvy, jeho meno nepozná, vie však, že bol od žalovaného. Prevzali od neho ÚZ, či aj nejakú inú zmluvu, uviesť nevedela. Ešte sa toho pána spýtala, čo má s manželom robiť, ako má postupovať, pričom jej bolo len oznámené, aby si plnili svoje zmluvné povinnosti, preto s manželom následne uhrádzali ďalšie sumy 315 eur, resp. 150 eur mesačne. Predmetný úver splácajú doteraz. V roku 2017, kedy situácia bola už neúnosná, sa dala s manželom právne zastúpiť a ich právna zástupkyňa začala vec riešiť. V minulosti tiež komunikovala so žalovaným ohľadne ÚZ, vždy to bolo telefonicky, inak sa na túto spoločnosť kontaktovať nedalo. Istý čas mali aj s manželom pokoj, no v lete roku 2020 nečakane prišiel k nim domov nejaký pán T., ktorý im tvrdil, že sa chce s nimi dohodnúť na vyšších splátkach, ktorému však oznámila, že vec má už ich právnička, aby sa obrátil na ňu. Okrem ÚZ mala spolu aj s manželom uzavretú v spoločnosti P. credit ešte jednu úverovú zmluvu na sumu 8.000 eur, ktorá bola uzavretá niekedy v roku 2012, pričom je pravda, že povinnosti z tejto zmluvy si riadne neplnili, dlh sa riadne nesplácal. Nemá vedomosť o tom, či si všetky svoje povinnosti s manželom vo vzťahu k vyššie uvedenej spoločnosti z predchádzajúcej zmluvy splnili, resp. či vo vzťahu k vyššie uvedenej zmluve im zostal ešte nejaký dlh, splátky úveru platili rôznym spôsobom. V čase uzavretia ÚZ mal jej manžel dlhy, ktoré boli riešené aj exekučne a preto peniaze potrebovali. ÚZ uzavreli z podnetu právneho predchodcu žalovaného, pretože už v tom čase sa im táto spoločnosť vyhrážala, že im dajú byt do dražby. V čase, keď uzavierala ÚZ s manželom, už mali svoj byt založený. Pokiaľ ide o ÚZ a ZM, o ich obsahových náležitostiach informovaná nebola. K ÚZ im povedali iba toľko, že budú platiť mesačné splátky 315 eur. Nevie, na základe čoho im to povedali, keď v skutočnosti mali celú sumu vrátiť do 1 mesiaca, o čom v čase uzavretia ÚZ ani nevedela, dozvedela sa o tom až následne, keď si ÚZ prečítala, čo bolo až následne, doma. ÚZ podpísala bez toho, že by si ju prečítala, len z dôvodu hrozby veriteľa, že im zoberú byt. Uviedla tiež, že právny predchodca žalovaného si bol pri podpise ÚZ vedomý toho, že do 1 mesiaca úver s manželom nedokážu vrátiť. Peniaze, ktoré im boli poskytnuté však splácali a splácajú ich doteraz. Doteraz nemajú žiadne informácie ohľadne toho, dokedy majú vracieť peniaze za poskytnutý úver, pričom je celkom možné, že už celú poskytnutú sumu žalovanému preplatili. V čase uzavretia ÚZ peniaze s manželom nepotrebovali, ÚZ uzavreli len z toho dôvodu, aby neprišli o byt, pričom im veriteľ tvrdil, že majú voči nemu ešte nejaké záväzky. Telefonicky sa snažili u veriteľa zistiť, akú sumu v skutočnosti žalovanému dlhujú, riešili to vždy telefonicky, avšak bez výsledne. Je si vedomá toho, že vec mala riešiť už v roku 2015, avšak o pomoc právnik nepožiadala, pretože nemala na to peniaze. Keď prišli do Tatra banky, zmluvy už boli nachystané, len podpísali papiere. Zmluvu si neprečítala. Pred uzavretím ÚZ veriteľ nezisťoval u nej ani u jej manžela žiadne veci ohľadne ich bonity, nezisťoval teda aké sú ich majetkové pomery, príjmy, výdavky, rodinný stav a podobne. Pokiaľ uzavreli Dohodu k úverovej zmluve, boli spolu s manželom toho názoru, že táto sa týka pôvodnej úverovej zmluvy na sumu 8.000 eur. Bola si vedomá toho, že keď podpíše Dohodu, byt už nepôjde do dražby a že spolu s manželom budú splácať len úver, ktorý aj splácajú. Aj v čase uzavretia úverovej zmluvy na sumu 8.000 eur bola zriadená Zmluva o záložnom práve k predmetnému bytu.

26. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní okrem iného uviedol, že žalovaný nikdy nevstupoval priamo do zmluvného vzťahu so žalobcami. Nie je možné považovať za pravdivé, že by žalovaný uzatváral so žalobcami akúkoľvek úverovú zmluvu a z tohto dôvodu spochybňuje aj celkovú účastnícku

výpoveď žalobkyne v 2. rade, čo do procesu uzatvárania príslušnej úverovej zmluvy s jeho právnym predchodcom. Žalovaný voči žalobcom iba nadobudol pohľadávku na základe riadne uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky so spoločnosťou P. credit a.s. ako postupcom. Nevie sa vyjadriť k tomu, či právny predchodca žalovaného uzavrel so žalobcami pred rokom 2015 ešte nejakú inú zmluvu, ktorá sa týkala konkrétne sumy 8.000 eur. Nevedia sa vyjadriť v podstate k ničomu ohľadne vzťahu medzi žalobcami a právnym predchodcom žalovaného a teda ani k zmluvnému vzťahu, ktorý je predmetom konania. Žalovaný pri nadobúdaní pohľadávky voči žalobcom vychádzal z predložených listinných dokladov, t.j. zmlúv a na základe ich obsahu sa rozhodol príslušnú pohľadávku nadobudnúť. Pokiaľ ide o ÚZ, vie, že tam boli uhradené nejaké splátky v sume asi 11.000 eur. Či majú k dispozícii ešte nejaké ďalšie písomnosti k meritu veci, sa vyjadriť nevedel. Tvrdil, že nevie, ako žalobcovia naložili s finančnými prostriedkami, ktoré im boli poskytnuté na základe ÚZ. Pokiaľ ide o výkon záložného práva, vychádzajú z ÚZ, pokiaľ ide o nejaké prípadné predchádzajúce zmluvné vzťahy medzi žalobcami a právnym predchodcom žalovaného, tieto ich nezaujímajú, išli mimo nich. Žalovaný si uplatňuje pohľadávku len z toho zmluvného vzťahu, do ktorého vstúpil ako právny nástupca po veriteľovi.

27. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

28. Žaloba žalobcov je žalobou určovacou podľa § 137 písm. c/ CSP. Základnou podmienkou dôvodnosti určovacej žaloby podľa tohto ustanovenia CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rozumie sa tým právny záujem žalobcu. Ten musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, a teda pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosť, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienkou na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi, a to žalovaným je popieraná existencia (neexistencia) práva, či právneho pomeru žalobcu, teda je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi stranami je sporný (existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty medzi stranami); jestvuje ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom; jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty, resp. ohrozenie práva alebo právneho vzťahu. Tento naliehavý právny záujem musí existovať aj v čase rozhodovania súdu a nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacej žaloby. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov.

29. V danej právnej veci, podľa právneho názoru súdu, mali žalobcovia právny záujem na určení neexistencie záložného práva k BYTU. Pretože žalovaný popieral neexistenciu záložného práva k BYTU, a teda právo, týkajúce sa záložného práva k BYTU bolo medzi stranami sporné, stav neistoty právneho postavenia žalobcov k BYTU, nebolo možné odstrániť inak, len predmetným určovacím výrokom, navyše, keď žalovaný už pristúpil k zápisu o začatí výkonu záložného práva v katastri nehnuteľností. Realizáciou výkonu záložného práva by došlo k zmene právneho postavenia žalobcov k BYTU, v ktorom obaja žalobcovia bývajú a na ktorý sú bytostne odkázaní. V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, navrhované rozhodnutie súdu je spôsobilé dosiahnuť výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností aj proti vôli záložného veriteľa (žalovaného). Žalobcovia v skutočnosti nemajú inú možnosť súdnej ochrany, než podaním predmetnej určovacej žaloby. Žalobu na plnenie, ktorá má prednosť pred žalobou určovacou, by mohol podať len žalovaný a v danom prípade by ju zrejme ani nepodal, keďže by svoju pohľadávku uspokojil výkonom záložného práva k BYTU, k čomu už urobil prvé kroky (viď výpis z LV č. XXXX pre k.ú. G. - časť B a C, Oznámenie o začatí výkonu záložného práva z 25.11.2020).

30. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

33. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

34. Podľa § 516 ods. 1 OZ, účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.

35. Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trvá. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

36. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

37. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

38. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 52a ods. 1 OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní, alebo sú zahrnuté do tej istej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

40. Podľa § 52a ods. 2 OZ, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

41. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

42. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky, upravené v spotrebiteľských zmluvách, sú neplatné.

43. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť, možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

44. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe, v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

45. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

46. Podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

47. Podľa § 151a OZ, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetného záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

48. Podľa § 151c ods. 1 OZ, záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určitelná.

49. Z vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu veci mal súd preukázané, a medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovia uzavreli s právnym predchodcom žalovaného ÚZ, na základe ktorej boli žalobcom poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 21.000 eur. V skutočnosti, keďže právny predchodca žalovaného poskytol žalobcom peňažné prostriedky bezodplatne, nemohlo ísť v danom prípade o zmluvu o úvere (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka) ale o zmluvu o pôžičke (§ 657 OZ). Tieto peňažné prostriedky sa žalobcovia v ÚZ zaviazali právnemu predchodcovi žalovaného vrátiť do jedného mesiaca. V ÚZ je uvedené, že ide o bezúčelový úver, pričom žalobcovia mali poskytnuté peniaze vrátiť bez navýšenia (v ÚZ je úroková sadzba 0% a ročná percentuálna miera nákladov takisto 0%). Je tiež nesporné, že v deň podpisu ÚZ bola žalobcom poskytnutá suma 21.000 eur, z ktorej sumy však ešte v ten istý deň vrátili právnemu predchodcovi žalobcu (ďalej aj len „PPŽ“) sumu 18.739,80 eur (vyplýva to z výpisu z účtu) a takisto v hotovosti zaplatili pánovi, ktorý za PPŽ s nimi ÚZ uzavierať, ďalšiu sumu 2.000 eur, údajne za napísanie zmluvy (žalovaný tieto tvrdenia žalobcov nepoprel a preto ich súd považoval za nesporné - § 151 ods. 1 CSP). V ten istý deň uzavreli žalobcovia, v postavení záložcov, s PPŽ, v postavení záložného veriteľa, aj ZM, podľa § 151a a nasl. OZ, pričom predmetom záložného práva bol BYT vo vlastníctve žalobcov, v ktorom byte žalobcovia v tom čase bývali a bývajú v ňom i v súčasnosti. Na základe ZM bolo v katastri nehnuteľností vyznačené záložné právo k BYTU a tiež začatie výkonu záložného práva záložným veriteľom formou dobrovoľnej dražby. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že z dôvodu nevrátenia celej sumy 21.000 eur PPŽ v lehote 1 mesiaca, uzavreli žalobcovia, v postavení dlžníkov s PPŽ Dohodu, na základe ktorej sa žalobcovia zaviazali zaplatiť PPŽ sumu 21.000 eur, a to do 31.12.2015 v súlade s § 516 a nasl. OZ a dňa 30.11.2015 uznali žalobcovia vo vzťahu k PPŽ svoj dlh voči PPŽ vo výške 21.000 eur, s tým, že ho zaplatia spôsobom uvedeným v Dohode.

50. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že ÚZ je zmluvou spotrebiteľskou, keďže ju ako veriteľ uzavrela právnická osoba, podnikajúca podľa Obchodného zákonníka, ktorej predmetom podnikania v období od 31.10.2009 do 21.7.2020 bolo okrem iného aj poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov, s dlžníkmi, ktorí v tom čase nepodnikali. Z týchto dôvodov bolo potrebné nárok žalobcov, v konaní uplatnený, prednostne skúmať podľa noriem spotrebiteľského práva, osobitne ust. § 52 a nasl. OZ a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Na predmetný zmluvný vzťah sa zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje (§ 1 ods. 3 písm. l/ v znení účinnom v deň uzatvorenia ÚZ).

51. V konaní zostalo medzi stranami sporné, v akom rozsahu si žalobcovia splnili voči PPŽ, resp. žalobcovi, svoje povinnosti, na ktoré sa zaviazali v ÚZ, resp. neskôr v Dohode, či medzi žalobcami v postavení dlžníkov a PPŽ existoval ešte nejaký iný zmluvný vzťah z minulosti a či si z neho žalobcovia splnili všetky zmluvné podmienky, či uzavretie ÚZ súviselo s predchádzajúcim zmluvným vzťahom medzi stranami, z ktorého si prípadne žalobcovia nespĺnili všetky zmluvné podmienky, či ÚZ a na ňu ďalšie naväzujúce právne úkony medzi PPŽ a žalobcami uzavreté, sú platnými právnymi úkonmi (osobitne z pohľadu ust. § 3 ods. 1 a § 39 OZ), resp. či záložné právo je, resp. nie je premlčané a či z pohľadu týchto zistení je podaná žaloba dôvodná alebo nedôvodná.

52. V priebehu celého konania žalobcovia uvádzali, že ÚZ podpísali len z dôvodu, že už predtým boli v zmluvnom vzťahu s PPŽ, keď s ním mali uzavretú inú úverovú zmluvu (niekedy v r. 2012) na sumu 8.000 eur, ktorá pohľadávka PPŽ bola takisto zabezpečená zriadením záložného práva k ich bytu na základe inej záložnej zmluvy, pričom si riadne neplnili svoje zmluvné povinnosti z tejto zmluvy, pričom z dôvodu, aby neprišli o byt, pristúpili k uzavretiu ÚZ. Peniaze v tom čase nepotrebovali, pričom pri uzavretí ÚZ PPŽ neskúmal ani ich bonitu a sumu 18.739,80 eur ešte v deň uzavretia ÚZ previedli na účet právneho

predchodcu žalovaného, majúc za to, že je tým uhradený ich nedoplatok z predchádzajúcej zmluvy z r. 2012..

53. V tejto súvislosti súd konštatuje, že je nelogické, ak veriteľ poskytne dlžníkovi sumu 21.000 eur titulom bezúčelového úveru na dobu 1 mesiaca, pričom ešte v ten istý deň je veriteľovi vrátená suma 18.739,80 eur, pričom dlžník za uzavretie zmluvy ešte v ten istý deň v hotovosti zaplatí ďalšiu sumu 2.000 eur. V tejto súvislosti súd uveril tvrdeniam žalobcov, že uzavretie ÚZ a peniaze z ÚZ im poskytnuté PPŽ, majú súvis s nejakým predchádzajúcim zmluvným vzťahom medzi PPŽ a žalobcami (poskytnutým úverom, resp. pôžičkou), z ktorého si žalobcovia neplnili riadne svoje zmluvné povinnosti, a s tým súvisiacimi obavami žalobcov, že môžu prísť o svoje obydlie, svoj BYT. Ak by tomu tak nebolo, keďže aj podľa tvrdenia žalobkyne, v čase uzavretia ÚZ peniaze ona ani jej manžel pre seba nepotrebovali, určite by si sumu 21.000 eur od PPŽ nepožičali a hneď, vzápätí, v ten istý deň PPŽ nevrátili sumu 18.739,80 eur a nezaplatili ďalší poplatok za uzavretie zmluvy 2.000 eur. Veď z celej poskytnutej sumy 21.000 eur v skutočnosti žalobcovia dostali len sumu o málo viac ako 260 eur.

54. Z vyššie uvedených zistení súdu (bod 53 odôvodnenia rozsudku) možno jednoznačne vyvodit' záver, že nie je pravdivý údaj, uvedený v článku I bode 1 písm. n/ ÚZ, že v danom prípade ide o bezúčelový úver, pretože žalobcovia v tom čase peniaze pre seba nepotrebovali. Takisto nie je pravdivý v ÚZ uvedený údaj o 0%-nej RPMN, keďže žalobcovia za uzavretie ÚZ zaplatili sumu 2.000 eur (právny zástupca žalobcu tieto tvrdenia žalobcov nepoprel).

55. Z vyššie uvedených čiastkových záverov súdu možno tiež logicky vyvodit' záver, že z dôvodu, že žalobcovia nepoznali dostatočne svoje aktuálne záväzky voči PPŽ, resp. žalobcovia mali pochybnosti o tom, že PPŽ stále môžu dlhovať konkrétnu sumu peňazí, ktorej výšku ani nepoznali a PPŽ ani nebol ochotný s ňou žalobcov riadne a promptne oboznámiť, uzavreli žalobcovia, dostatočne neznalí práva, dňa 30.11.2015 Dohodu, v ktorej sa opätovne zaviazali zaplatiť PPŽ sumu 21.000 eur.

56. Keďže podľa žalovaného ÚZ nemá súvis so žiadnou predchádzajúcou úverovou zmluvou a úver z ÚZ mal byť bezúročný a RPMN v ÚZ je 0%, je úplne nelogické, scestné, požadovať od žalobcov, potom, ako z ÚZ už v deň jej uzavretia zaplatili 20.739,80 eur (18.739,80 + 2.000), a teda zostali PPŽ dlhovať sumu 260,20 eur, opätovne od žalobcov žiadať zaplatenie sumy 21.000 eur (viď Dohoda)!!!

57. Z vyššie uvedených čiastkových zistení a záverov súdu možno vyvodit' záver, že PPŽ v zmluvných vzťahoch so žalobcami zneužil dostatočnú neznalosť práv žalobcov, ich čiastočnú ľahkovážnosť a apatiu z celej situácie, predovšetkým však obavu o to, že prídu o svoj byt, pričom to bol PPŽ, ktorý vo vzťahu k žalobcom nevystupoval ako starostlivý dodávateľ, naopak, nechával žalobcov v neistote a strese a nebol ochotný ich riadne a včas informovať ani o tak zásadnej otázke ako je aktuálna výška ich prípadného dlhu a tento prípadný dlh aj špecifikovať. Z výpovede žalobkyne, ktorú žalovaný nenamietal mal súd takisto preukázané, že žalobcovia neboli pred podpísaním ÚZ a ZM s ich obsahom riadne oboznámení, naopak, dokonca im malo byť PPŽ oznámené, že dlh z ÚZ budú splácať, a nie, že ho majú vrátiť do jedného mesiaca.

58. Z toho, ako bol v ÚZ koncipovaný spôsob vrátenia poskytnutých peňazí, je zrejmé, že veriteľ musel pri uzatváraní ÚZ vedieť, že žalobcovia nebudú schopní jednorazovo, v krátkom čase 1 mesiaca, úver splatiť, a teda jednoznačne bude daný dôvod, aby mohol pristúpiť k realizácii záložného práva, na základe ktorého získa do vlastníctva nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcov, v ktorej títo bývajú. Pri uzatváraní zmluvy, akou je ÚZ, existuje vážne nebezpečenstvo extrémneho nárastu dlhu a následného postihu nehnuteľného majetku spotrebiteľa bez súdnej kontroly, a to najmä možnosťou uplatnenia rôznych poplatkov, možnosťou vyhlásenia veriteľa uplatniť si rôzne zmluvné pokuty, úroky z omeškania a podobne. Žalovaný už aj podnikol konkrétne úkony, smerujúce k tomu, aby pripravil žalobcov o ich majetok, obydlie (Oznámenie o začatí výkonu záložného práva).

59. U spotrebiteľa, ktorý je odkázaný na úver vo výške 21.000 eur väčšinou nie je predpoklad, aby popri splácaní úveru (a platení životných nákladov) ušetril toľko, aby bol schopný naraz, do 1 mesiaca, vrátiť z poskytnutých peňazí celú sumu 21.000 eur. Takúto situáciu využívajú nebankové subjekty a neprímerane sankcionujú neschopnosť spotrebiteľa vrátiť požičané peniaze. S poukazom na § 4 ods. 8 zákona, § 7 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, takýto, veriteľom určený spôsob vrátenia dlžnej sumy je nekalou obchodnou praktikou. Priemerný spotrebiteľ nie je spôsobilý takúto dohodu splniť a veriteľ ho neustále sankcionuje, a jeho dlh, napriek tomu, že ho spotrebiteľ čiastočne splnil, neustále narastá, a to

až tak, že môže prísť o nehnuteľnosť, svoje obydlie. Dohodnutý spôsob vrátenia poskytnutých peňazí z ÚZ je podľa právneho názoru súdu v rozpore so zákonom (zák. č. 250/2007 Z.z.), resp. ho obchádza a možno ho považovať aj za nekalú obchodnú praktiku, vyvíjajúcu neprimeraný a nežiadúci tlak na dlžníkov, vedúci k ich ďalšiemu zadlžovaniu, spôsobenému nemožnosťou takúto dohodu splniť a dlh zaplatiť naraz, prípadne aj k strate nehnuteľnosti. Spôsob vrátenia úveru (pôžičky) je podľa právneho názoru súdu podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere (pôžičke). Pokiaľ je táto časť zmluvy v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ), resp. obchádza zákon, potom celý právny úkon je absolútne neplatným (§ 39 OZ), keďže túto časť zmluvy (neplatí to o niektorých ďalších ustanoveniach ÚZ, ako to aj tvrdil právny zástupca žalovaného) podľa právneho názoru súdu nemožno oddeliť od jej zostávajúcej časti (§ 41 OZ).

60. Je tiež zrejmé, že žalobcovia nemali žiadnu reálnu možnosť spôsob vrátenia poskytnutej sumy ovplyvniť. Ide zároveň o ustanovenie, ktoré výrazne spotrebiteľa poškodzuje, pretože celú poskytnutú istinu úveru je povinný splatiť naraz, v krátkej dobe 1 mesiaca. V danom prípade ide aj o neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 4 písm. k/ OZ), spôsobujúcu značnú nerovnováhu a hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov. V rozpore s § 3 ods. 1 OZ a § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, je aj článok VII bod 2 písm. a/ ÚZ, ktorý obsahuje podmienky, za ktorých môže veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, pričom jednou z týchto podmienok je aj zníženie hodnoty predmetu záložnej zmluvy (BYTU), spočívajúce v objektívnom znížení jej všeobecnej hodnoty v dôsledku zmien trhu s nehnuteľnosťami. V danom prípade ide o objektívnu skutočnosť, absolútne nezávislú od vôle a konania žalobcov (dlžníkov), ktorú nemajú možnosť akokoľvek ovplyvniť a je preto v rozpore s dobrými mravmi a jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, aby takáto skutočnosť mala za následok vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

61. Na tomto mieste treba tiež dať za pravdu právnenému zástupcovi žalovaného v tom, že zákon a priori nevylučuje ani jednomesačnú lehotu na vrátenie dlhu, avšak vždy treba prihliadať na okolnosti každého jednotlivého prípadu (komu sa úver/pôžička poskytuje, v akej výške, na aký účel a podobne).

62. ZM, ktorú uzavreli žalobcovia s PPŽ v rovnaký deň ako ÚZ, má vo vzťahu k ÚZ akcesorickú povahu a zabezpečuje hlavný záväzok. Už samotným vyslovením neplatnosti hlavnej zmluvy (ÚZ), je absolútne neplatná aj ZM. Predmetná ZM je však okrem už uvedeného dôvodu neplatná aj s poukazom na § 37 OZ, z dôvodu jej absolútnej neurčitosti, keď podľa časti I. bod 3 sa pohľadávkou záložného veriteľa (touto zmluvou zabezpečenou), rozumie nielen pohľadávka na základe ÚZ, ale aj pohľadávky, ktoré vzniknú veriteľovi v budúcnosti voči dlžníkovi z titulu poskytnutia akéhokoľvek úveru podľa úverovej zmluvy, ktorá môže byť uzavretá medzi veriteľom a dlžníkom v budúcnosti, ako aj pohľadávka a jej príslušenstvo, ktoré vzniknú v dôsledku odstúpenia od ÚZ alebo v dôsledku jej výpovede. Uvedené ustanovenie totiž umožňuje veriteľovi, aby jednostranne bez súhlasu dlžníka, navýšil istinu aj s príslušenstvom o dlžnú sumu z akéhokoľvek ďalšieho dlhu žalobcom, ktorý by sa objavil (a to aj premlčaný). Toto ustanovenie je rozumne neodôvodniteľné a značne nerovnovážne v neprospech žalobcov.

63. Ako už bolo uvedené vyššie, žalovaný sa pokúsil realizovať výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou, ku ktorej nedošlo zrejme len na základe zásahu súdu, vydaním neodkladného opatrenia. Takúto situáciu žalovanému umožnili nezákonne dohodnuté sankcie a jeho snaha obísť dôležitý prvok újného práva, bez možnosti súdnej kontroly (ex offa) vymôcť plnenie z absolútne neplatného právneho úkonu, resp. z neprijateľných zmluvných podmienok. Je pravdou, že ÚZ uzatváral PPŽ a žalovaný nadobudol pohľadávku voči žalobcom z ÚZ až na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Z konania žalovaného však vyplýva, že so zmluvou ako celkom sa stotožnil, evidentne vstúpil do všetkých práv svojho právneho predchodcu, ktoré si aj uplatnil (listami adresovanými žalobcom a iniciovaním dobrovoľnej dražby). Žalovaný preto podľa názoru súdu mal vôľu vstúpiť do všetkých práv z ÚZ tak, ako bola táto uzavretá. Z konania žalovaného nevyplyva, že by sa vzdal niektorého z nárokov, pripúšťajúc neplatnosť niektorého z dojednaní v ÚZ alebo ZM.

64. Uvedený, veriteľom určený spôsob vrátenia dlžnej sumy, možno považovať aj za nekalú obchodnú praktiku. Ustanovenie § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa stanovuje, že predávajúci (teda aj dodávateľ) nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. V konaní v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zvykmi tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaním služby, alebo môže privediť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti,

zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Ustanovenie § 7 ods. 2 citovaného zákona definuje, že obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b/ podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu, v danom prípade PPŽ pri formulovaní ÚZ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď požadoval zaplatenie celej výšky poskytnutej sumy žalobcom do 1 mesiaca, aj napriek tomu, že si musel byť vedomý toho, že poskytnuté peniaze vo výške 21.000 eur nebudú môcť žalobcovia do 1 mesiaca vrátiť. Priemerný spotrebiteľ nie je schopný z vyššie uvedených dôvodov takúto dohodu splniť a veriteľ ho neustále sankcionuje, jeho dlh napriek tomu, že ho čiastočne splnil, neustále narastá a to až tak, že môže prísť aj o nehnuteľnosť, o svoje obydlie, čo je neprípustné. Ako už bolo uvedené vyššie, spôsob vrátenia úveru je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere (podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky), ak táto časť je v rozpore s dobrými mravmi, resp. je v rozpore so zákonom alebo ho obchádza, potom je celý právny úkon absolútne neplatný (§ 39 OZ).

65. Rovnako ako ÚZ, je absolútne neplatná aj ZM pre rozpor s dobrými mravmi. PPŽ poskytol žalobcom úver vo výške 21.000 eur a prípadnú pohľadávku z ÚZ si zabezpečil formulárovou zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. Spôsob zabezpečenia pohľadávky žalovaného je nevyvážený, spôsobujúci značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. K uzavretiu ZM došlo rovnako za použitia nekalej obchodnej praktiky ako ÚZ, keď pri uzatváraní ZM PPŽ nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Nemohol uzavrieť tak nevyváženú zmluvu, na základe ktorej by žalobcovia prišli o nehnuteľnosť podstatne vyššej hodnoty ako bol poskytnutý úver.

66. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania tvrdil, že žalobcovia svoj dlh voči žalovanému (jeho právnomu predchodcovi) uznali podľa § 558 OZ, súd konštatuje, že právny dôvod vzniku dlhu musí spočívať na platnom, pôvodne uzavretom zmluvnom záväzku medzi veriteľom a dlžníkom, inak je následné vyhlásenie o uznaní takéhoto dlhu neplatné. Ako bolo už vysvetlené vyššie, ÚZ je podľa právneho názoru súdu pre rozpor so zákonom (§ 3 ods. 1 a § 39 OZ) v celom rozsahu absolútne neplatným právnym úkonom, z dôvodu ktorého je z dôvodu akcesorickej povahy k hlavnému záväzku, ktorý zabezpečuje (ÚZ), neplatná aj ZM a logicky takisto aj Uznanie dlhu. V tejto súvislosti súd opakovane konštatuje, že z dôvodu, že žalobcom zo strany PPŽ, ani žalovaným nebolo až doposiaľ predložené kompletne vyúčtovanie ich záväzkov z ÚZ, vzniká pochybnosť aj ohľadne toho, či dlh v čase uznania vôbec existoval, a ak áno, v akej výške.

67. Keďže neplatnými úkonmi je ÚZ, bez ďalšieho je neplatná aj Dohoda, ZM a Uznanie dlhu. Z týchto dôvodov práva a povinnosti z týchto zmlúv nevznikli a preto sa práva z týchto právnych úkonov ani nemohli premlčať (ako to tvrdila právna zástupkyňa žalobcov).

68. Keďže z dôvodov uvedených vyššie, je ZM absolútne neplatným právnym úkonom, ani záložné právo k BYTU neexistuje a preto súd žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel.

69. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli v konaní v celom rozsahu úspešní, a preto súd rozhodol tak, že žalobcovia majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník, samostatným uznesením, vydaným podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.